

عنوان مقاله:

باز آفرینی محلات قدیمی در راستای احترام به نیازهای ساکنین و توسعه گردشگری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حمیدرضا عامری سیاهویی - دانشیار گروه هنر و معماری دانشگاه پیام نور

مرضیه وصالی جمشید - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

باز آفرینی به مفهوم احیاء، تجدید حیات و نوزایی و به عبارت دیگر آفرینش مجدد است. بافت های ارزشمند به علت وجود جاذبه های نوستالژیک و معماری و فرهنگی و بازآفرینی آنها نقش مهمی در توسعه گردشگری در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و... دارد. با ارتقای کیفیت محیطی زندگی شهری و بهره گرفتن از مشارکت همه جانبه بخشها اعم از دولتی و مردمی گردشگری را به سمتی هدایت کرد که نتیجه آن احیای محله و مرتفع سازی نیازهای ساکنین باشد. درباره ارتباط و پیوند بین گردشگری و بازآفرینی میتوان گفت که امروزه گردشگری به یکی از منابع ارزنده کشورها تبدیل گردیده است و چه مکانی بهتر از بافتهای قدیمی که میزبان این حضور باشند. گردشگر زمانی می تواند بافت قدیمی را درک نماید که آن را زنده ببیند، رونق اقتصادی و گردش زندگی را مشاهده نماید تا بتواند با آن بافت ارتباط برقرار نماید و باز آفرینی شهری پاسخی برای این نیاز او است. هدف این پژوهش نقش باز آفرینی در توسعه گردشگری محله با در نظر گرفتن نیازهای ساکنین میباشد. این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی است و هدف آن از نوع کاربردی میباشد.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی، گردشگری، بافت قدیمی، نیازهای ساکنین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1398738>

